

انجمن بین‌المللی تکنسین کفش (UITIC)

حرکت به سمت پایداری از مسیر نوآوری

سال ۲۰۱۰، هنگامی‌که کنگره هفدهم در مکزیک برگزار شد، برای نخستین‌بار کنفرانس به یک رخداد فراقاره‌ای تبدیل شد. آرام‌آرام وقتی نگاه‌ها به شرق معطوف شد در سال ۲۰۱۳ کنگره در شهر گوانزو چین با عنوان «مسئولیت اجتماعی به‌عنوان چالش صنعت کفش» برگزار شد که در آن موضوعات توسعه هزاره و پایداری موردبحث قرار گرفت. در سال ۲۰۱۶، چنانی هند میزبان کنفرانس بود و دوباره در سال ۲۰۱۸ کنفرانس به اروپا بازگشت در شهر پورتو پرتغال برگزار شد و در نهایت میلان و ویجوانا میزبان کنفرانس سال ۲۰۲۳ بودند.

انجمن بین‌المللی تکنسین‌های کفش (UITIC)، بیست و یکمین کنگره خود را نوزدهم تا بیست و دوم سپتامبر سال ۲۰۲۳ در میلان و ویجوانا برگزار کرد. نکته قابل ذکر اینکه این رخداد به‌دلیل همه‌گیری کرونا پنج سال برگزار نشده بود و آخرین تجربه برگزاری آن به سال ۲۰۱۸ بازمی‌گردد که مسئولان کنگره بیستم را در شهر پورتو پرتغال برگزار کردند. کنگره بیست و یکم هم از زاویه نگاه محتوای ارائه‌شده هم از زاویه مشارکت‌کنندگان، کنگره بسیار موفق بود. این کنگره همچنین به سبب گرمی‌داشت پنجاهمین سالگرد تاسیس انجمن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بود. انجمن بین‌المللی تکنسین‌های کفش در سال ۱۹۷۲ در فرانسه تاسیس شد و سال ۲۰۲۲ پنجاهمین سالگرد فعالیت آن محسوب می‌شد، ولی مراسم گرمی‌داشت نیم‌قرن فعالیت آن، یک سال به تعویق افتاد تا اینکه در نهایت در سال ۲۰۲۳ این مراسم برگزار شد. انجمن UITIC، یک سازمان غیردولتی است که توسط یک کفاش کارآفرین فرانسوی به‌نام جرجی بیدگن با هدف تقویت و ارتقاء نوآوری در صنعت کفش تاسیس شد. برای درک بهتر شرایط تاسیس این انجمن لازم است بدانید که در آن دوره زمانی تنها سی سال از جنگ جهانی دوم می‌گذشت و انسان تازه در حال سفر به کره ماه بود.

بند نخست اساسنامه این انجمن در ارتباط با هدف آن، تصریح کرده که هدف این انجمن نشر دانش فنی در صنعت کفش است و به صورت خاص از طریق برگزاری کنگره‌های بین‌المللی دوره‌ای تلاش می‌کند تبادل دانش بین اعضاء را هم به جهت طراحی و هم به جهت فنون تولید، تسهیل کند. بر همین اساس، UITIC به برگزاری همین کنگره‌های بین‌المللی که هر دو سال یک بار برای اشاعه فرهنگ فناوری در صنعت کفش و بهبود نوآوری اشتها دارد. نخستین کنگره در اویان فرانسه همزمان با سال تاسیس انجمن با عنوان «مواد جدید، فرآیندهای جدید» برگزار شد. برای مدت طولانی کنگره در شهرهای گوناگون اروپا برگزار می‌شد، از جمله آلیکانته در اسپانیا، ماینز در آلمان، برستول، بلگراد و میلان ایتالیا. در

بخش دیگر مربوط به زنجیره تامین کفش بود با یک تور فشرده از یک کارخانه عرضه‌کننده مواد و اجزاء کفش بسیار باکیفیت، همچنین یک عرضه‌کننده پاشنه بازدید می‌کردند و البته در کنار آن یک بازدید از آخرین امکانات دباغی چرم. برنامه با بازدید از سیماک به‌عنوان مرکز تحقیقات و آزمایشگاه انجمن تولیدکنندگان کفش ایتالیا تکمیل شد. برنامه دیگر که در نوع خود و متناسب با سوابق پیشینه کنگره بی‌نظیر بود به بازدید از دو مرکز تحقیقاتی اختصاص داشت. یکی از این موسسه‌ها پارک فناوری Kilometro Rosso در شهر برگامو بود. این پارک فناوری در حوزه انتقال فناوری دانشگاهی به بخش صنعت فعال است، استارت‌آپ‌های زیادی در آن مشغول به کار هستند و تمرکز اصلی آن روی صنعت نسل چهارم است.

در بخش سخنرانی‌ها، مهمترین موضوع کلیدی این بود که چگونه فناوری و پایداری با هم مرتبط هستند. در واقع نوآوری که فاقد مولفه‌های پایداری باشد، نمی‌تواند به‌عنوان نوآوری واقعی در نظر گرفته شود. در کل کنگره، چهار جلسه، بیست پرزنتیشن و سخنرانی به همراه دو پنل که به‌وسیله یک روزنامه‌نگار هدایت می‌شد، برنامه‌ریزی و اجرا شد.

از آنجا که در مجموعه کنفرانس‌های برگزارشده همواره پیشرفت‌های فناورانه مدنظر بوده در همین راستا انستیتوهای دانشگاهی و عرضه‌کنندگان فناوری همواره در این کنفرانس‌ها فعالیت داشته‌اند. مشارکت این گروه‌های تاثیرگذار خود دلیلی بود برای جذب مخاطبان بیشتر و به همین دلیل گروه‌های گوناگون شامل تجار، کارآموزان، دانش‌آموزان و اساتید همه سال‌ها در این کنفرانس شرکت می‌کنند. در کنفرانس بیست و یکم نیز شرکت‌کنندگانی از بیست کشور دنیا حضور داشتند. محور اصلی کنفرانس «نوآوری و پایداری» بود و عنوان اصلی آن نیز «نوآوری و پایداری: حرکت به سمت پایداری از مسیر نوآوری» بود. کنفرانس در دو محل به صورت مجزا برگزار شد. نخست بخش فنی در مرکز کنگره NH میلان و بخش دیگر کنفرانس در شهر ویجوانا در نزدیکی میلان برگزار شد. اهمیت این شهر در این است که دفتر اصلی آسوماک، انجمن بین‌المللی ماشین‌آلات کفش، چرم و دباغی در آن واقع شده است. همچنین آسوماک مهم‌ترین حامی برگزاری این کنفرانس بود که نقش زیادی در اجرای آن ایفا کرد.

در سال جاری کنگره برای نخستین‌بار روند متفاوتی را پشت‌سر گذاشت. کنفرانس که به صورت سنتی در سه روز برگزار می‌شد به دو قسمت تقسیم شد. بخش نخست در سیماک، به‌عنوان مهم‌ترین نمایشگاه فناوری طراحی و تولید شناخته می‌شود، برگزار شد و دو روز باقیمانده به مباحث فنی اختصاص یافت و کنفرانس در نیمه روز جمعه به کار خود پایان داد، برخلاف ادوار گذشته که پایان کار کنفرانس روز شنبه در نظر گرفته می‌شد و این در واقع پاسخی بود به اولویت‌های طرح‌شده از سوی شرکت‌کنندگان.

بازدید از سیماک مقدمه و مروری بود بر نوآوری و موضوعاتی که بنا بود در دو روز آتی موردبحث و بررسی قرار گیرد. تور بازدید از کارخانه نیز فرصت بسیار مغتنمی بود که به بازدیدکنندگان اجازه داد با بازدید از شرکت‌های منطقه با ساختار تولید کفش در آن منطقه از نزدیک آشنا شوند. برای بازدید سه‌گزینه وجود داشت که شرکت‌کنندگان مجاز بودند از بین آنها، یک گزینه را انتخاب کنند.

گزینه نخست بازدید از تولیدکنندگان کفش زنانه بسیار باکیفیت بود که ترکیبی از استادکاری و فناوری مدرن از جمله تولید رباتیک را در فرآیند تولیدشان به کار گرفته بودند. بازدید از این کارخانه‌ها از این جهت حائز اهمیت بود که دسترسی به آنها و اجازه ورود به مناطقشان به‌سادگی امکان‌پذیر نیست و بر همین اساس این موقعیت بسیار موردتوجه شرکت‌کنندگان قرار گرفت.

همه
با هم
رشد کنیم

نکته کلیدی مباحث سخنرانان کلیدی این بود که دیگر موضوع پایداری یک مناقشه ارتباطی نیست، بلکه یک پیش‌نیاز فنی و صنعتی است و در صورتی که شرکت‌ها به سمت محوریت دیجیتال حرکت نکنند، سخن گفتن از صنعت سبز امری بیهوده خواهد بود. این بدان معناست که هم از جهت عرضه فناوری و هم از جهت بهره‌گیری فناوری شرکت‌ها بیشتر از اینکه با سخت‌افزار سر و کار داشته باشند، مدل‌های کسب‌وکارشان باید به سمت استفاده از داده، هوش مصنوعی و نرم‌افزار حرکت کند. در همین چارچوب به‌عنوان مثال بهتر است کسب‌وکارها بیشتر از اینکه به سمت تولید شخصی شده ناب بروند، به سمت خدماتی شدن حرکت کنند و این باید تمام ابعاد تولید از طراحی تا محصول را در برگیرد. بر همین اساس، یک محصول پایدار از آغاز و در چرخه زنجیره پایدار نیازمند نوآوری در تمام سطوح است، از قابلیت بازگشت‌پذیر بودن مواد اولیه به چرخه تا مسئولیت‌پذیری در ارتباط با ایمنی و بهره‌گیری از موادی که ضایعات را به حداقل ممکن کاهش می‌دهد و همچنین باقی گذاشتن آثار کمتر زیست‌محیطی و شفافیت و قابلیت دنبال کردن آثار مواد آن. اگر به صورت خلاصه بخواهیم مباحث متعدد طرح‌شده در این کنفرانس را موردبررسی قرار دهیم، نکته نخست ایجاد مسئولیت‌پذیری در ارتباط با مواد است که از طریق انتخاب موادی که آثار زیست محیطی کمتر و درجه بازگشت‌پذیری بالاتری برای بازگشت به طبیعت دارند، دنبال می‌شود. برای این منظور باید کار را از همان مرحله نخست تولید محصول آغاز کنیم و این روال باید تا پایان چرخه عمر آن ادامه داشته باشد. در همین راستا، فناوری‌های دیجیتال راهی را برای دنبال کردن آثار مواد و زنجیره تامین آنها و محاسبه آثار زیست محیطی آنها پیدا کرده و شاید بتوان گفت مفهوم «شناسه دیجیتال محصول» راهی است برای ایجاد مسئولیت‌پذیری که روندی شفاف و همچنین مشخص را پیشنهاد می‌کند.

وقتی درباره تولید سخن می‌گوییم نکته کلیدی «تولید هوشمند» است که مبتنی بر بکارگیری آخرین نسل از فناوری است. به‌عنوان مثال بهره‌گیری از هوش مصنوعی می‌تواند به مشخص کردن میزان آلاینده‌های نامطلوبی که از کفش باقی می‌ماند، کمک کند. همچنین بهره‌گیری از کلان‌داده‌ها ابزار دیگری است که از همان مرحله نخستین یعنی طراحی قابل بکارگیری است، یا اینترنت اشیا در حوزه کنترل ماشین‌آلات و اتصال‌های هوشمند بسیار کارآمد است و در واقع بهره‌گیری از ابزارهای هوشمند با ارسال داده‌های منظم هم باعث امنیت بیشتر در فضای تولید می‌شود و هم راهی است برای اینکه هیچ‌گاه تولید متوقف نشود. یک مورد دیگر، ظهور ربات‌های دوستدار انسان است که هدف از ساخت آنها کمک به کارگران و رفع خستگی آنهاست. دیگر نکته موردتوجه تغییر ماهیت کارکنان و محل کار است. شاید ما زمان

زیادی برای درک مفهوم صنعت نسل ۴ نداشته‌ایم که حالا با پارادایم صنعت نسل پنچ روبه‌رو شده‌ایم. در این پارادایم جدید رویکردهای به سمت انسان‌محوری بیشتر حرکت می‌کند. اگر فناوری در قلب فناوری نسل چهار صنعت قرار داشت، محوریت صنعت نسل پنچ با انسان است، ولی این نیازمند کارگرانی است که از آموزش درستی بهره‌مند شده باشند که بتوانند با شرایط نوین منطبق شوند، چراکه فناوری که بناست به کار گرفته شود و فضایی که کارکنان مشغول به کار می‌شوند به کلی با گذشته متفاوت خواهد بود. در گام پایانی برای موفقیت پروژه‌های پایداری، ما نیاز به «معیارهای اندازه‌گیری» و «چرخه بازگشت» داریم. در واقع معیارهای اندازه‌گیری کمک می‌کند میزان اثربخشی سیاست‌های پایداری و تحقق اهداف آن را به صورت کمی اندازه‌گیری کنیم. «چرخه بازگشت» نیز جزو کارهای ضروری است که در آن می‌توان از ربات‌ها بهره گرفت. در این فرآیند ربات‌ها به جای اینکه محصول را مونتاژ کنند، آن را دموونتاژ می‌کنند و با تفکیک کردن اجزاء مختلف و مواد آن شرایط بازگشت این اجزاء را به چرخه فراهم می‌آورند.

در یکی از پل‌ها نیز موضوع اینکه چگونه مفهوم نوآوری می‌تواند کل زنجیره تامین را تحت‌تاثیر قرار دهد، موردبحث قرار گرفت. در همین راستا، عرضه‌کنندگان با استفاده از مواد فرایند تولید سه بعدی و بهره‌گیری از متصل‌کننده‌های باکیفیت که بتواند اجزاء مختلف را به هم وصل کند، توسعه‌دهندگان ربات‌های تولید و آخرین فناوری‌های مرتبط را معرفی کردند.

در پایان ذکر این نکته نیز قابل توجه است که برای نخستین بار در یک بخش کوچک نمایشگاهی متشکل از ۱۷ شرکت‌کننده آخرین فناوری‌های موردبحث را به نمایش گذاشتند. در یک رخداد دیگر نیز ایوس مورینگ که برای مدت ۱۲ سال مدیریت انجمن را برعهده داشت، مسئولیت خود را به سرجیو دولیو واگذار کرد تا مدیریت این سازمان را در سال‌های آتی برعهده گیرد و در نهایت اینکه مقرر شد کنگره بیست و دوم در شهر شانگهای در سال ۲۰۲۵ برگزار شود.

گران‌ترین آدم‌های شما آنهایی نیستند که بالاترین حقوق را می‌گیرند، بلکه آنهایی هستند که غیر مولد هستند